

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

VITA || D. MARIÆ VIR-||GINIS DEIQVE GE-||NITRICIS.||

Goppelsrieder, Andreas

Ingolstadii, 1592

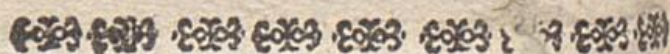
VD16 G 2663

Capvt XV. Morem Salv tandi D. Virginem veteribus fuisse vsitatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45013

mis, pro Ecclesiae Catholicae incremento, pro concordia Christianorum Principum, pro extirpatione haeresum. Horum enim capitum ferè indulgentiarum formulæ meminerunt.

Imagines verò aureæ, argenteæ, lignæ, Rosarijs appensæ, nec mysticum significatum, nec vsum habent alium, quàm imagines in templis, vt videlicet memoriam nobis renouent rerum à Christo sanctisque gestarum, & vt in, vel coram illis prototypum veneremus & inuocemus. Et hæc de Rosario.

CAPVT XV.

MOREM SALVTANDI
D. Virginem veteribus
fuisse vsitatum.

Vide Cansum
lib. 3.
cap. 3.

TSI non desunt ex Hæreticis, qui salutationem Angelicam magno cum fructu recitari posse concedat, alij tamen pertinacissime id negant, quibus quam

quam bene conueniat cum priscis Ecclesie Doctoribus, hoc capite breuiter demonstrandum est, hoc velut fundamento iacto, videlicet, D. Virginem posse saluari cum iisdem verbis quibus eam Angelus salutauit, tum alijs, ut hymnis, odis, litanijs & canticis, quarum omnium salutationum illa Angelica exemplar & prototypus est. Ad utrumque salutationis genus inuitant nos Sancti Patres, & utroque ipsi etiam utuntur. Ad salutationem Angelicam pronuntiandam atque adeo saepius iterandam, cohortatur nos Andreas Cretensis orat. de dormitione D. Virginis, his verbis: *Omni lingua chorus ducat, & Deiparae occinat, Ave.* Hoc Gabriel prius sumpsit exordium mysterij. Et nos quoque rursus oportet hoc tanquam comparatum ad agendas gratias offerre Reginae generis. Illi enim etiam post excessum conuenit dicere illud Χαίρει. Sola enim nobis introducto gaudio, expulit dolorem primae parentis. Et Damascenus oratio. 2. de Assumptione D. Virginis. Cum Gabriele, inquit, Angelorum Antesignano, exclamemus:

M 2

Aue

Aue gratia plena, Dominus tecum, & in oratione de annunciatione D. Virginis, sic ait: Vere piorum labia Dei genitrici vocem Angeli sine ulla intermissione modulantes, cum exultatione clament: Aue gratia plena, Dominus tecum. Et Sergius Hierapolitanus supra cap. 3. citatus ita scribit: Quotquot hic adsumus fideles, cum Gabriele acclamemus Virgini. Aue gratia plena; Dominus tecum. Chrysupus quoque presbyter Hierosolymitanus sic alloquitur auditores serm. de S. Deipara: Agite ergo et nos, si munera digna offerre nequimus, pro viribus tamen bonam voluntatem adferamus. Mox vero sumamus initium à verbis, quæ Gabriel apud Mariam fecit; Aue gratia plena, Dominus tecum.

Ecce quomodo veteres ad D. Virginem, iisdem verbis, quibus Angelus usus est salutandam, nos cohortentur. An obedient monentibus sectarij? Quomodo audient nisi sine PRAEDICANTE? Quomodo audient, quibus hoc tam frequenter in ore? Qui
D. Vir-

*D. Virginem salutant temerè sibi officium alienum usurpant; quod Deus non nisi Angelo iniunxit. Bis autem stulta æmulatio, quod absentem salutant. Sed quærendum est ex istis primo; unde sciant soli Angelo mandatum vt illam saluet; cæteris vero omnibus id genus honoris & officij esse vetitum. Forte aderant, cum Angelus mittebatur. Ita credo. Ipsi post cæceta latebant, multum latrante Lycisca. Secundo quærendum est, unde sciant, Angelum esse iussum salutare B. Virginem; & quidem hac verborum formula: *Aue gratia plena*. Certe Scriptura id non dicit. *In mense sexto missus est Gabriel Angelus à Deo in ciuitatem Galilææ*, ait Euangelista: de mandato salutandi Virginem, verbisque illis conceptis altum est silentium. Sed colligitur id ex officio Angeli: Iam tu igitur tuas mihi obtrudis collectiones incertas & friuolas. Quid enim? An putas semper speciale mandatū edendum esse Legato, vt saluere iubeat illū ad quem allegatur? Quasi vero tam hebes quis sit, vt non intelligat etiam*

sine præcepto, quid sui sit muneris. Deinde cum Regum quispiam ministerio Legati aliquem salutatur, non prohibet quo minus ab alijs iisdem verbis salutetur. ut igitur maximè Deus præceptum Angelo dedisset, non tamen hoc ipso idem faciendi potestatem nobis admisset. Neque id unquam credemus Hæreticis, donec huius interdicti ex scriptura tabulas attulerint.

Quid quod non tantum Angelus, sed & Elisabetha D. Virginem salutavit. (Neque enim tam omnis humanitatis expers fuit, ut salutantem non resalutaret) & forte iisdem verbis vsa est quibus Angelus, id ut credamus adducimur Elogio: *Benedicta tu inter mulieres.* quod est pars salutationis Angelicæ. Sed siue eandem salutandi formulam, siue aliquo modo diuersam vsurpauerit, hoc constat, Virginem esse salutatam ab Elisabetha, sine peculiari id faciendi præcepto. Sed dicent: Salutationem illam fuisse ciuilem, qualis quotidie inter obuios. At reclamatur tota series rei gestæ. Salutavit enim illam, ut Matrem Domini; ut Beatam; ut benedi-

benedictam inter mulieres; vt benedicti fructus feracem; vt illam quæ aduentu suo Ioannem gaudio, Matremque eius Spiritus sancto perfuderit. Quid tu hic somnias ciuile & politicum? Quid est hic nisi cœleste & sanctum, dignumque honore & saluatione talibus prærogatiuis competente?

Deinde negare nemo potest laudatã esse ab Elisabetha sine speciali præcepto. vbi enim illud exstat? Si igitur illam laudauit, & licite & iure, cur id nobis datur vitio? Forte nũc caret illa laudis materia D. Virgo. Rumpere Hæretice. Stat stabitque illud: Beatam meditent omnes generationes. Cuius mox addit causam: *Quia fecit mihi magna qui potens est*: Illud vero quam lepidũ est, quod nobis occinunt Hæretici: Absentem non posse, vel non solere saluari. Certe Caluini successor Beza sæpe festiuus admodum & plane Catullianis Epigrammatis salutauit Candidam & Audobertum, animas suas, quantumuis licet absentes. Nec videntur isti vllas vnquam aut legisse aut scripsisse Epistolas, alias haud absurdum iudica-

rent absentibus salutem dicere. At nescit D. Virgo etiam si salutetur. Ita enim saltem tacite, ratiocinantur hæc peccora campi. Sed quid non sciat & videat illa, quæ scit, & facie ad faciem videt cuncta videntem, in quo & per quem sunt omnia? Quod Psalmus de DEO: prope est omnibus inuocantibus eum; idem nos & vere de D. Virgine: prope est omnibus salutantibus eam, prope, non corpore, sed amore, beneuolentia, & iuuandi desiderio.

Cæterum ex his, quæ hæctenus diximus, perspicue colligi potest, sanctos Patres non tantum alijs fuisse auctores vt D. Virginem salutarent; sed ipso etiam idem religiose factitasse. Quis enim credat viros omni sanctitatis genere præcellentes, excitasse ad id populum, quod ipsi negligenter. Si vis me flere dolendum est primum ipsi tibi; Efficacius docendi genus est exemplo & opere, quam verbis & cohortatione. Quod si Hæretici adhuc auersantur salutationem Angelicã; ne videantur facere, quod fecit Angelus, (malunt enim alijs quam Gabrieli esse similes) salutent

salutent eam cum patribus alijs ver- Serm. 1. su-
 bis: Dicant cum Bernardo: *Salve Re-* per Salve
gina misericordiae, Domina mūdi, Re- Reg.
gina caelorum, Virgo virginum, San-
cta Sanctorum, Lumen caecorum, iusto-
rum gloria, peccatorum venia, Despe-
ratorum reparatio, deficientium for-
titudo, salus orbis, speculum totius in-
tegritatis, sit pietatis tuae ipsam, quam
apud Deum gratiam inuenisti, notam
facere mundo, res veniam, medelam
aegris, pusilli corde robur, afflictis con-
solationem, periclitantibus adiutoriū Traged. de
obtinendo sancti tuis precibus. Dicant Christo pat.
 cum Gregor. Nazian.

Aueto plena gratia Virgo & pa-
rens,

Longe omnium castissima ac pulcher-
rima.

Exercitibus praestantior caelestibus
Regina mundi, gaudium mortaliū.

Dicant cum Damasceno: *Salve fons* In hym.
perennis fluenti: salve paradisi deliciae,
salve turris fidelium, salve intemerata
omnium letitia, salve tu per quam no-
bis exortus est laudabilis patrum Deus
atque supergloriosus. Et alibi: Aue

N inlyte

*inclite Dei throne, aue piorum turris,
per quam lux Christus ijs fulsit, qui e-
rant in tenebris.*

Lib. 2.
Carm.

Dicant cum Sedulio.

*Salve sancta parens, enixa puerpera
Regem,*

*Qui cælum terramq; tenet per secu-
la, cuius*

*Numen & æterno complectens om-
nia gyro,*

*Imperium sine fine manet, que ven-
tre beato*

*Gaudia matris habens, cum virgi-
nitatis honore,*

*Nec primam similem visa es nec ha-
bere sequentem,*

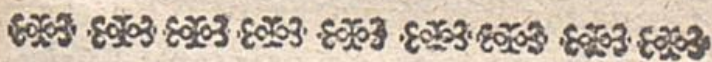
*Sola sine exemplo placuisti fœmina
Christo,*

Apud Canis. Dicant cum Methodio antiquitate,
lib. 3. cap. 9. doctrina, & Martyrij laude clarissimo:

*Salve perpetuo ineffabile gaudium
nostrum. Tu festiuitatis nostræ prin-
cipium, tu medium, tu finis. Tu pre-
tiosa cælestis regni margarita tu verè
et vber omnis sanctitatis, tu viuum
altare, panis vitæ. Salve diuinæ chari-
tatis thesaure, salve humanitatis filij
fontis*

*fons. Salve sancti Spiritus umbrose
mons. Dicant denique cum Ecclesia &
cum toto mundo christiano ante or-
tum noui Euangelij: Salve Regina—,
Mater misericordiae, vita, dulcedo, et
spes nostra salue. Ave maris stella—,
Dei mater alma atque semper Virgo
felix caeli porta. Ave Regina caelorum.
Ave Domina Angelorum, salve radix
sancta, ex qua mundo, lux est orta—.*

Quod si volent, novos hymnos, no-
uas odas nouasque salutationes, qui-
bus D. Virginem cohonestent, priscis
illis adiuciant. Nunquam inutiliter scri-
bitur, cum de D. Virgine scribitur.

CAPVT XVI.
DE INVOCATIONE
D. Virginis.

ALVTATIONI Angelicae pro-
uida mater Ecclesia coroni-
dem eam adiecit, quæ, vt di-
ctum est superius, apertam
continet precationem, qua vtimur, cum
N 2 illam